گفت‌وگو

برنارد اسکارسینی
رییس اطلاعات داخلی فرانسه:

فرانسه هدف شماره ۲ القاعده است

ترجمه: علی شیخان

■ دورنمای تهدیدات نیروهای القاعده پس از مرگ اسامه بن‌لادن چیست؟

در فاصله زمانی ۱۰ ساله میان ظهور بن‌لادن در ۱۱ سپتامبر و نابودی آن، شماری از جانشینان فرانسوی او بروز کرده بودند که در خارج از حوزه فعالیت او عمل می‌کردند و در این زمینه اختیار کامل داشتند. حال از بین رفتن یک سرکرده، احتمال خودمختاری و خودمحورانه عمل کردن چنین گروه‌هایی را افزایش می‌دهد. در شاخه القاعده در شبه جزیره عربستان و یمن چنین تغییرات رفتاری محسوسی مشاهده می‌شود. اما تهدید اصلی برای فرانسه شاخه القاعده در مغرب است. نزدیکی جغرافیایی، گذشته تاریخی استعماری و رفت و آمد و ارتباطات خانوادگی میان ساکنان فرانسه و مغرب و دیگر کشورهای همجوار وجود دارد. بنابراین فرانسه در راس کشورهای مورد تهدید این گروه قرار می‌گیرد. حمله به سفارت فرانسه در موریتانی موید همین نکته است.

چند نفر عضو شاخه القاعده در مغرب هستند؟

تعداد این افراد در دو سال گذشته از ۱۵۰ نفر به ۴۰۰ نفر افزایش پیدا کرده است.

آیا وجود فرانسویان حاضر در اردوگاه‌های نیروهای القاعده در پاکستان را تایید می‌کنید؟

حدود ۲۰ فرانسوی حاضر در آنجا گزارش شده است. وجود این افراد بخشی از نگرانی‌های فرانسه و اروپا محسوب می‌شود. خطرات و نگرانی‌های ناشی از وجود این افراد رو به افزایش است. سعی‌مان بر این است تا از ورود این افراد به خاک فرانسه جلوگیری کنیم.

آیا تهدید محلی در فرانسه وجود دارد؟

بله، سومین تهدید پس از بازگشت نیروهای القاعده از پاکستان و القاعده شاخه مغرب، افراط‌گرایی این افراد حاضر در فرانسه است. این افراد مرید بن‌لادن هستند.

آیا پس از مرگ اسامه بن‌لادن تهدید جدیدی علیه فرانسه شده است؟

نه، هنوز نه. اما باید مراقب بود.

پس چرا کلود گئان، وزیر کشور، اعلام کرده که فرانسه نگران اقدامات تلافی‌جویانه است؟

از مدتی پیش اطلاعیه‌های بن لادن، ظواهری و شاخه القاعده در مغرب ما را مورد هدف قرار داده‌اند. ما این مسایل را مدنظر قرار می‌دهیم. آمریکایی‌ها هدف شماره یک و فرانسه هدف شماره دو القاعده است. با مرگ بن‌لادن این خطر مضاعف شده است. ما الان در وضعیت قرمز قرار داریم.

منبع: لوموند

مروری بر رسوایی‌های اخلاقی دولتمردان پاریس

عادت فرانسوی

ترجمه: زهرا رحیمی

مردم فرانسه به چشم‌پوشی از فساد اخلاقی رهبران خود عادت کرده‌اند اما دستگیری رییس صندوق بین‌المللی پول می‌تواند پایانی بر این بی‌اعتنایی باشد. اگر اتفاقات اخیر نمی‌افتاد، دومینیک استراس کان می‌توانست سال آینده در همین زمان رییس‌جمهور فرانسه باشد؛ مردی ۶۲ ساله که تاکنون محبوب‌ترین کاندیدای حزب سوسیالیست محسوب می‌شد و تنها مردی که می‌توانست جانشین نیکلا سارکوزی شود.

از میان شش کاندیدایی که انتظار می‌رفت به عنوان نامزد انتخاباتی حزب سوسیالیست در انتخابات شرکت کنند، استراس کان پیشگام مسلم بود. با در نظر گرفتن میزان محبوبیت سارکوزی که به حدود بسیار پایینی رسیده، استراس کان در انتخابات دودوره‌ای ریاست‌جمهوری ماه‌های آوریل و می در بهترین مسیر برای به دست گرفتن کلید کاخ الیزه قرار گرفته بود.

حامیان و دوستان استراس کان در مورد آلوده بودن جو مبارزات انتخاباتی به وی هشدار داده بودند. هفته گذشته در پی انتشار جزییاتی در مورد سبک زندگی استراس کان، از جمله سوالاتی که در مورد زندگی شخصی وی مطرح شده و به همراه عکس‌هایی از پورشه ۸۷ هزار پوندی و خانه سه و نیم میلیون پوندی وی در پاریس منتشر شد، وی مدعی شد که طرفداران سارکوزی چنین اقداماتی را رهبری می‌کنند.

در سال ۲۰۰۸ استراس کان که با پیروسکا نگی، اقتصاددان ارشد سابق صندوق بین‌المللی پول رابطه نامشروع داشت، در پی اعتراف به این امر از اتهاماتی چون آزار، پارتی‌بازی و سوءاستفاده از قدرت، مبرا شناخته شد و آن سینکلر، همسر استراس کان اعلام کرد که وی و همسرش این حادثه را پشت سر گذاشته‌اند. با این حال وی در سمت خود به فعالیت‌هایش ادامه داد.

حال انتشار گزارشی مبنی بر دستگیری وی به اتهام تجاوز جنسی باعث ناتوانی تحلیل گران از ارایه تحلیلی روشن از آینده انتخاباتی فرانسه شده و آنچه قابل تامل است، این است که اگنس پویریر، یک روزنامه‌نگار فرانسوی در لندن در گزارش گاردین می‌نویسد که دومینیک استراس کان «یک مرد زن‌پرست با کاریزما، هوش و جذابیت بالاست... چه خوب و چه بد، رفتار وی بخشی از فرهنگ ماست.» فرانسوا میتران، نخستین رییس‌جمهور سوسیالیست فرانسه و بیست و یکمین رییس‌جمهور این کشور که طی دو دوره از سال ۱۹۸۱ تا سال ۱۹۹۵ بر مسند قدرت فرانسه تکیه زده بود، دارای زندگی مخفیانه و دوگانه‌ای با معشوقه و فرزندش بوده است. میتران تا نوامبر سال ۱۹۹۴ این زندگی دوگانه را از همه مخفی نگه داشته بود اما پس از این تاریخ در پی بروز بیماری و بازنشستگی ناگهانی، خبرنگاران اقدام به انتشار اخبار زندگی وی کرده و خبر از وجود «مازارین» دختر فرانسوا و معشوقه‌اش دادند. ژاک رنه شیراک پس از میتران، طی سال‌های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۷ عهده‌دار مقام ریاست‌جمهوری فرانسه بود و ژان کلود لامونت که برای ۲۵ سال راننده وی بود در کتاب خود می‌نویسد: کارمندان شیراک وی را مردی زن‌باز می‌دانستند. رسوایی‌های اخلاقی نیکلا سارکوزی و همسرش نیز طی سال‌های اخیر بارها تیتر یک روزنامه‌ها شده است؛ بر اساس گزارشی که از سوی رییس پیشین اطلاعات پلیس فرانسه منتشر شد، سارکوزی، رییس‌جمهور فرانسه که از سال ۲۰۰۷ تاکنون در مقام ریاست‌جمهوری فرانسه فعالیت داشته، طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷ که وزیر کشور بوده با همسر یکی از اعضای کابینه ریاست‌جمهوری خود روابط نامشروع داشته است. این در حالی است که این رسوایی‌ها دو رییس‌جمهور را از پیروزی در دوره دوم انتخابات باز نداشته، سارکوزی نیز برای این دوره یکی از نامزدهای اصلی ریاست‌جمهوری فرانسه است و مانع کاندیداتوری دومینیک استراس کان برای بالاترین مقام رسمی در فرانسه نشده است.

حال با رسوایی تازه استراس کان، مقامات ارشد حزب سوسیالیست از ابراز نظر خودداری کرده و متذکر شده‌اند که مانند هر متهم دیگری استراس کان نیز تا قبل از اثبات جرم بی‌گناه محسوب می‌شود. ژاک اتالی، اقتصاددان و مشاور سابق میتران در گفت‌وگو با رادیو فرانسه با بیان اینکه امیدهای ریاست‌جمهوری استراس کان به پایان رسیده است، گفت: استراس کان ادعای بی‌گناهی دارد و ممکن است بی‌گناه باشد... اما نمی‌تواند نامزد ریاست‌جمهوری شود.

منبع: گاردین

تردید پاکستان برای همکاری با آمریکا

ژنرال بر سر دوراهی

ترجمه: مرجان یشایایی

آنان که در ۱۰ روز گذشته با ژنرال کیانی، فرمانده ارتش پاکستان صحبت کرده‌اند، می‌گویند با وجود افزایش فشارهای ایالات متحده پس از عملیات کشته شدن بن‌لادن، ارتش پاکستان تمایل چندانی به همکاری بیشتر با آمریکا برای قلع و قمع سایر رهبران گروه‌های شبه‌نظامی نشان نمی‌دهد. یکی از نزدیکان ژنرال کیانی می‌گوید: وی نمی‌خواهد کمک‌های مالی آمریکایی‌ها را به ارتش پاکستان از دست بدهد. پاکستانی‌ها می‌خواهند با کاهش اتکا به ایالات متحده تنها تا آن حدودی با آنان همکاری کنند که سیل کمک‌های میلیاردی آمریکا به ارتش پاکستان قطع نشود. چنین رویکردی مسوولان آمریکایی را که هر روز اعتمادشان را به ارتش پاکستان بیشتر از دست می‌دهند، در برابر امتحانی قطعی قرار داده است.

پس از عملیات دوم می که منجر به کشته شدن بن‌لادن شد، اکنون آمریکایی‌ها می‌گویند با هدف خاتمه جنگ در افغانستان از اهرم‌های فشار بر متحد پاکستانی برای سرکوب طالبان و رهبران القاعده استفاده خواهند کرد. آمریکایی‌ها معتقدند بسیاری از رهبران گروه‌های شبه‌نظامی با حمایت ارتش و دستگاه‌های اطلاعاتی پاکستان در این کشور پنهان شده‌اند و خواهان قطع ارتباط ارتش با این افرادند. این رهبران شامل ملامحمدعمر، رهبر معنوی طالبان افغانستان، شبکه متحد نظامی سراج‌الدین حقانی و لشگر طیب، گروهی است که آمریکایی‌ها آنان را مسوول حملات تروریستی بمبئی هند در سال ۲۰۰۸ می‌دانند. از سویی دیگر مسوولان پاکستانی نگران فاش شدن خبرهایی از القاعده هستند که باعث شود آمریکایی‌ها فشار بیشتری بر آنان وارد کنند اما فشارها بر ارتش پاکستان و شخص فرمانده فقط از سوی آمریکایی‌ها نیست. ژنرال کیانی مجبور شد هفته گذشته در یک جلسه فوق‌العاده مشترک با پارلمان پاکستان که پشت درهای بسته برگزار شد، برای حفظ آبرویش هم که شده درباره کوتاهی ارتش پاکستان در عملیات آمریکا توضیح دهد.

قبول فهرست خواسته‌های ایالات متحده یعنی تحول یک شبه استراتژی درازمدت پاکستان که همواره از این گروه‌های ستیزه‌جو به عنوان عاملانی علیه همسایه خود استفاده کرده است. ولی این تمام ماجرا نیست؛ ژنرال کیانی از سویی با تمایلات ضدآمریکایی ژنرال‌های تندرو ارتش پاکستان حتی در سطوح فرماندهی روبه‌رو است و از سویی دیگر بسیاری در بدنه ارتش با گروه‌های مبارز افراطی بیش از ایالات متحده احساس نزدیکی می‌کنند. یکی از مسوولان ارشد پاکستان می‌گوید: «سرکوب رهبران گروه‌های شبه‌نظامی که دیرزمانی همکاری با آنان از امتیازات ارتش و دستگاه‌های اطلاعاتی پاکستان به شمار می‌آمد، می‌تواند باعث واکنش در بین نظامیان پاکستانی و منجر به جنگ داخلی شود.»

آمریکایی‌ها سه سال است که ژنرال کیانی را برای تدارک حمله به شبکه حقانی در وزیرستان شمالی تشویق می‌کنند ولی احتمال چنین کاری امروز حتی کمتر هم شده است. با وجود ناامیدی آمریکایی‌ها در همکاری کامل با پاکستان، این کشور هنوز نمی‌خواهد روابط خود را با دولتی مجهز به سلاح‌های اتمی که حضورش برای پایان جنگ در افغانستان ضروری است، قطع کند. ژنرال قاضی از مسوولان سابق سرویس اطلاعاتی داخلی پاکستان (ISI) عقیده دارد: «برای کاهش حضور آمریکا در افغانستان، آمریکایی‌ها به ارتش پاکستان به عنوان عاملی که می‌تواند در تحرکات آینده نقش مهمی ایفا کند، نیاز دارند. بدون حمایت پاکستان، آمریکا نمی‌تواند در جنگ با افغانستان برنده شود و حالا آمریکایی‌ها می‌گویند لطفا طالبان را برای ما پیدا کنید.» فرمانده ارتش پاکستان با پافشاری بر اینکه آمریکایی‌ها او را در سایه نگه داشته و به این ترتیب بهترین دوست‌شان را از خود دور کرده‌اند، از بی‌اعتمادی ایالات متحده نسبت به خودش عصبانی است. سفیر سابق پاکستان پس از ملاقات با کیانی می‌گوید: «ژنرال نمی‌تواند تمایلات سربازانش در بدنه ارتش را نادیده بگیرد. در صدر تا ذیل ارتش پاکستان احساساتی وجود دارد که می‌گوید آمریکا به هیچ عنوان متحد قابل اعتمادی نیست. ما نمی‌خواهیم با آمریکا دشمنی کنیم ولی تجربه دوستی با آنان نیز چندان دلپذیر نبوده، پس بهترین راه برای ما یافتن راهی میانه است.»

منبع: نیویورک تایمز

دریچه

زندگی به شیوه اسامه

■ اعترافات‌شان حکم طلا دارد. آمال، دختر جوان یمنی که در بهار ۲۰۰۰ زن اسامه بن‌لادن شده، شروع به صحبت کرد. آخرین همسر بن‌لادن در «مکانی امن» جایی که ۱۵ عضو دیگر خانواده رییس القاعده در آنجا نگهداری می‌شوند، به بازجویان پاکستانی خود گفت که بن‌لادن از پنج سال پیش همراه با خانواده خود در ابیت‌آباد زندگی می‌کرد. آمال احمد عبدالفتاح ۲۸ ساله که در جریان حمله آمریکایی‌ها زخمی شده، هم‌اکنون تحت مراقبت‌های پزشکی است. این بیوه جوان اضافه کرده که همسرش از سال ۲۰۰۵ یا ۲۰۰۶ که در ابیت‌آباد مستقر شده، از این خانه خارج نشده بود، هر چند گفته‌های وی هنوز تایید نشده است. پیش از این خانواده بن‌لادن در حدود دو سال و نیم در روستای چاک شاه‌محمد در منطقه هاریپور در شمال پاکستان زندگی کرده‌اند. بنابراین رهبر القاعده در سال ۲۰۰۴-۲۰۰۳ مناطق روستایی در مرز افغانستان را ترک کرده تا بدون هیچ نگرانی در مناطق شهری شمال پاکستان مستقر شود. این نکته البته تردید در خصوص همدستی میان دستگاه امنیتی پاکستان و تندروها را تقویت می‌کند. دو همسر دیگر بن‌لادن نیز که در پناهگاه ابیت‌آباد پیدا شدند، قرار است مورد بازجویی پاکستانی‌ها قرار بگیرند. دو همسر سعودی وی به نام‌های ام‌خالد و به ویژه ام‌حمزه چیزهای زیادی در مورد این شبکه تروریستی می‌دانند. ناصر البحری، محافظ شخصی رییس القاعده بین سال‌های ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۰ در قندهار که در کنار خانواده بن‌لادن در مقر این سازمان تروریستی زندگی می‌کرد، می‌گوید: «ام‌حمزه به دلیل داشتن دانش در علوم اسلامی محبوب بن‌لادن بود». بن‌لادن همیشه با این زن که هشت سال از او بزرگ‌تر بود (هم‌اکنون ۶۲ سال دارد) و از خانواده‌ای مرفه (الکندی) در مکه بود، مشورت می‌کرد. یک فرزند به نام حمزه نیز از او داشت. به گفته البحری: «ام‌حمزه به نوعی مادر تمام نیروهای جهادی بود. او مشکلات زوج‌ها را رفع می‌کرد و به زایمان زنان کمک می‌کرد».

ازدواج برنامه‌ریزی شده

چند ماه قبل از ازدواج، بن‌لادن محافظ خود را فرستاده بود تا پنج هزار دلار را به عنوان جهیزیه به خانواده آمال در یمن هدیه بدهند. یک ازدواج برنامه‌ریزی شده به منظور نزدیکی با قبیله همسر موعود خود تا بن‌لادن و یارانش بتوانند در زادگاه اجدادی القاعده مستقر شوند. اما وقتی البحری انتقادات به این ازدواج را به شیخ اسامه منتقل می‌کرد، او در پاسخ می‌گفت که نمی‌دانسته که آن دختر اینقدر کم‌سن و سال است. رهبر القاعده با زیرکی می‌گفت: «به من گفته بودند یک دختر ۳۰-۲۵ ساله است. اما حالا که او اینجاست نمی‌توان او را برگرداند».

منبع: فیگارو